

5. Πέμπτος λόγος: Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 299, 317 ΣΛΕΕ και 325 ΣΛΕΕ

Το Γενικό Δικαστήριο, ενώ αποδέχεται πλήρως τον ισχυρισμό περί «ΨΕΥΔΩΝ αναφορών» της Επιτροπής σε βάρος των εναγουσών, προβαίνει σε μία καθόλα αυθαίρετη διεύρυνση του δικαιώματος της Επιτροπής να επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση που της επιδικάζει απαίτηση, παραβλέποντας με τρόπο παράδοξο και πρωτοφανή στη νομική σκέψη ότι το παραπάνω αναφαίρετο δικαίωμα της η Επιτροπή δεν μπορεί να το ασκεί ψευδόμενη και πλήττοντας τα θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα των εναγουσών, τα οποία αποτελούν το ελάχιστο δημοκρατικό όριο σε οιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά θεσμικών οργάνων της ΕΕ.

(¹) ECLI: ECLI:EU:T:2021:933

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Μαρτίου 2022 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 21 Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-795/19, HB κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-160/22 P)

(2022/C 244/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà και B. Araujo Arce)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: HB

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 21 Δεκεμβρίου 2021 (T-795/19), κατά το μέρος που απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή-αγωγή με αίτημα να ακυρωθεί η απόφαση C(2019)7319 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2019 (σημείο 1 του διατακτικού) και κατά το μέρος που καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων αυτών της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων (σημείο 3 του διατακτικού)
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας
- να καταδικάσει την HB στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους.

Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό: το Γενικό Δικαστήριο δεν τηρεί και, ως εκ τούτου, καθιστά κενές περιεχομένου τις διατάξεις της απόφασης που έλαβε η Επιτροπή κατά την ενάσκηση της δημόσιας εξουσίας της στο πλαίσιο της σύμβασης, χαρακτηρίζοντας τα επίμαχα μέτρα ως συμβατικής φύσεως και υποβάλλοντάς τα στην κρίση του υπό την ιδιότητα του ως επιλαμβανομένου δικαστηρίου για την εκδίκαση διαφορών εκ συμβάσεως. Αυτός ο εσφαλμένος νομικός χαρακτηρισμός αφορά τις σκέψεις 67 έως 90 της προσβαλλόμενης απόφασης.

Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό ως προς το πρώτο άρθρο της απόφασης της Επιτροπής (σκέψεις 67 έως 78 της προσβαλλόμενης απόφασης) και σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών. Το Γενικό Δικαστήριο, χαρακτηρίζοντας το πρώτο άρθρο της απόφασης της Επιτροπής, στο οποίο διαπιστώνεται η ευθύνη της HB αναφορικά με τη διάπραξη παρατυπιών κατά τη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης, παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και χαρακτήρισε εσφαλμένως το πρώτο άρθρο ως έχουν συμβατικό χαρακτήρα.

Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό ως προς το δεύτερο και το τρίτο άρθρο της απόφασης της Επιτροπής (σκέψεις 79 έως 86 της προσβαλλόμενης απόφασης). Επιβάλλοντας τη μείωση της τιμής της σύμβασης σε 0 (μηδέν) ευρώ και την ανάκτηση των ήδη καταβληθέντων ποσών, η Επιτροπή δεν ενήργησε εντός του συμβατικού πλαισίου, αλλά κατ' ενάσκηση της δημόσιας εξουσίας της. Το Γενικό Δικαστήριο σφάλλει καθόσον εξομοιώνει τις διατάξεις των άρθρων αυτών με τις συνέπειες ακύρωσης σύμβασης εκ δόλου ή εξ' ελαττώματος στη δήλωση βούλησης.